

(המשך מעמוד 9)

על הטענות שהועלו אחת לאחת. הנה כמה טענותיהם:

● המיסוך מרבר, כלשון של הלשנה, על כינוס מסויים — אך מבלי לציין את התאריך המדויק ואת המקום. למעשה התקיימו כחודש אפריל פגישות רבות, במקומות שונים ובחברים שונים.

● מעולם לא היה בין מקימי הרשימה שום ויכוח על גבולות המדינה. היה ויכוח על הצורך באיזורים ועל הצורה הנאותה לעשות

עזת רבות אחרות, בשותפות עם יהודים בעלי עבר צבאי ומדיני ללא רבב, ודווקא ערב מסוכנת לביטחון המדינה.

קשה להעלות על הדעת הוכחה ברורה יותר לכוננות האמיתית של יוזמי הפעולה — להשפיע על הבחירות לכנסת.

העובדה שהאזרחים הערביים נישאו ראל הם חלק מן העם הפלסטיני היא עובדה היסטורית, שלא יתכן עליה ויכוח. כמעט כל הערבים בישראל רוצים בפיתרון הכעיה הפלסטינית

הבוחר. מבחינה זו אין כל הכרח כי יצחק שמיר, ראש הליכוד, ובין מוחמד מייעארי, ראש הרשימה המתקדמת. הנסיון של שמיר, ראש רשימת הליכוד, להשתמש בסמכויותיו השלטוניות כדי למנוע את הופעתה של רשימה יריבה, או כדי לנהל נגדה מערה בתיכפשה, הוא שערורייה הסותרת את עצם מהות המישור טר הקיים בישראל.

אם יפרסם השר צו המוציא את הרשימה אל מחוץ לחוק, אין לכך משמעות לגבי הבחירות. אך יש בכך

בסעיפים 'ו' ו'ח' נעשה ניסיון שקוף לצרף אמירת-אמת (שהרשימה רואה באש"ף את הנציג האמיתי של העם הפלסטיני, ורואה בהקמת מדינה

ראש לח"י משתמש בתקנות הקולוניאליות של הנציב העליון, שנחקקו נגדו לפני קום המדינה, כדי לשבש את התהליך הדמוקרטי בישראל

כוננה: לספק לאנשי הליכוד בוועדת הבחירות את העילה כדי לתבוע את מניעת הופעתה של הרשימה.

ועדת הבחירות היא ריבונית, כך קבע המחוקק. כדי למנוע יתרון בענייני הבחירות למיפלגות השולטות בממשלה.

אך ועדת הבחירות מורכבת כולה מעסקני-מיפלגות, הנשלים חיים על-ידי מיפלגותיהם כדי לשמור על האינטרסים שלהן. רק הירד, השופט גבריאל בך הוא ניטרלי.

הצעדים הצפויים:

● ביום השישי ייפגש שר הביטחון משה ארנס עם שובו מארצות הברית, עם ראשי הרשימה. הדבר ררוש לו כדי להוכיח לבית המישפט העליון, בכוא העת, כי נקט בכל האמצעים הסבירים כדי לשמוע את טענות הרשימה, לפני שאסר אותה.

● אם השר יוציא את הרשימה אל מחוץ לחוק, כפי שאיים יועצו, תפנה הרשימה לבית המישפט הגבוה לצדק, בעתירה לביטול הצו.

● ברוזמית ידרשו נציגי הימין הקיצוני בוועדת הבחירות שלא לאפי שר לרשימה המתקדמת להופיע בבחירות. על כך תהיה הצבעה. יתכן כי האינטרס הגס של כמה מיפלגות, והאידאולוגיה הפאשיסטית של אחד רות, יביא לקבלת החלטה כזאת ברוב ריעות.

● אם כן, תפנה הרשימה לבית המישפט העליון, שהוא המוסמך על פי החוק לבטל החלטה כזאת.

לאור גיבוב הטענות המגוונות כות שבמיכתבם מישרד-הביטחון, חון, קבוע להאמין שיימצא שופט בישראל אשר ימנע את הופעת הרשימה המתקדמת בבחירות אלה.

אך בינתיים כבר נקבעו כמה עובדות, שיטילו את צילן על מערה כת הבחירות:

● הליכוד קבע כי הרשימה המתקדמת, למרות ממדיה הקטנים-יחסית, היא האויבת האמיתית שלו בבחירות אלה. קביעה זו היא נכונה מעיקרה, כי רשימה זו היא היחידה בבחירות 1984 המציגה מול עמדות הליכוד עמדות נגדיות ברורות, עיקביות וחד-משמיות עיות.

● כשם שמילחמת-הלבנון היתה המשך המדיניות כאמצעים אחרים, כך הניסיון לחבל בהופעת הרשימה בבחירות היא המשך המילחמה כאמצעים אחרים. מילחמה זו ביקשה להרוס כל אפשרות של שלום באמצעים אחרים. מילחמה זו ביקשה להרוס כל אפשרות של שלום בישראל-פלסטיני, שימנע את סיפוח השטחים בישראל — וזהו גם כוננת הפעולה הזאת.

● מבחינת גישתם הגזענית של-חת-הרסן, ושינאתם העיוורת למחנה השלום, אין יוזמי פעולה זו נבדלים מן המחמרת הטרוויסטית היהודית, העורכת עתה פסטיבל מישפטי כחסות השילטון. במקום רימוניידי, מופעלים כאן חוקים קולוניאליים.

● יצחק שמיר נהג כמו יונה אברושמי בעל חליפה ועניבה.

פלסטינית לצד ישראל את הפיתרון הטוב יותר לסיכסוך) לקביעת-שקר מוחלטת — שגבולות המדינה ייקבעו על-ידי אש"ף.

לא זה כלבר שזוהי שטות גמורה שלעצמה (שרי המדינה הפלסטינית לא תוכל לקום אלא תוך משאומתן עם ממשלת-ישראל וכרית שלום עימה) אלא שזה גם שקר. כמעט נאמר בפירוש היכן צריכה לקום, לרעת הרשימה, המדינה הפלסטינית: בשטח חים שנכבשו במלחמת 1948-49, אחרי שייחתם הסכסס-שלום וצה"ל יחזור לגבולות ה-4 ביוני 1967.

● מאז שהוכרו על אש"ף כעל אייגון טורף קרו ברבים רבים, כמה מראשי המדינה — וביניהם שרי הביטחון משה ריין, עזר וייצמן ואריאל שרון — הכריזו בהודמנות שונות על נכונותם להפגש עם ראשי אש"ף, ועל הצורך לבוא עימו בדברים. ממשלת ישראל ניהלה משאומתן עם אש"ף פעמים אחדות, לשם השגת הפסקת אש וחילופי-שבוים. כאשר עזמו הרוש תהליכים מרחיקי-לכת, ששינו את אופי האיגון ואת מטרתו.

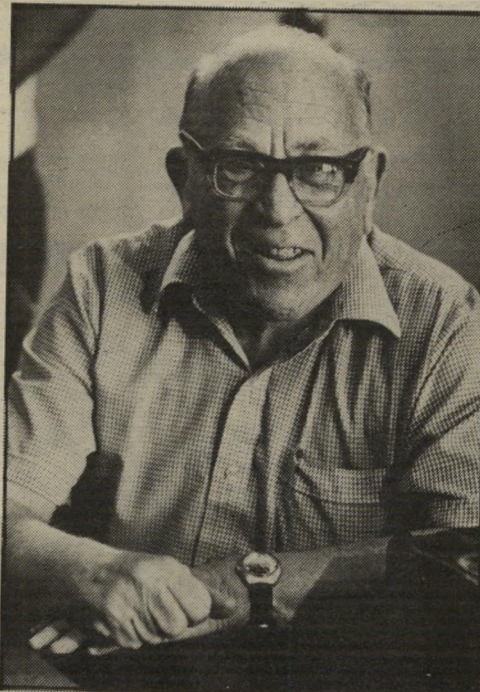
על כל זה אפשר להתווכח — ולשם כך נועדה מערכת-

ובהקמת מדינה פלסטינית לצד ישראל ראל. אזרחים יהודים רבים בישראל שותפים לריעה שזוהי הפיתרון הסביר לסיכסוך. ריעה זו היתה כלולה במסגרת של תנועת העולם הזה — כוח חדש, שהלכה לבחירות שלוש פעמים, ושל רשימת רק"ח רוגלת בה רישימת. מעולם לא נפסלה בשל כך רשימה כלשהי, ואף לא עלה רעיון כזה.

הריבויים על המאבק, ההירואי (המרכאות במקור) הם הכפשה שפוזר מכיוון שזוהו רמו מלוכלך — שלא נאמר כפה מלא — כאילו תומכת הרשימה בפעולות-טרור.

● המישפט הקובע שחלק מן הנציגים הערביים רואים ברשימה זו שרות לעם הפלסטיני, הוא חסר כל תוכן ממשי. כל מועמדי הרשימה תומכים בזכות הפלסטינים שפוזר לגבולות ישראל להגררה עצמית ולהקמת מדינה משלהם לצד ישראל. כולם רואים בכך שרות לעם הישראלי ולעם הפלסטיני כאחד, מכיוון שה שלום משרת את שניהם.

● המחשבה המסתרת מאחורי עיף ה קלוקלת כמו הלשון המשונשת בו. זהו הסעיף הגזעני

מועמד ארנון כל היהודים הם תמימים, כל הערבים חורשים מזימות

מועמד מייעארי כל היהודים הם תמימים, כל הערבים חורשים מזימות

ביותר. האמת היא שלא רק הערבים, אלא גם המועמדים היהודים, האו"ם וכמעט כל העולם התרבותי רואה כיום באש"ף את הנציג הבלעדי של העם הפלסטיני שמחוז לגבולות ישראל.

● המרצע יוצא מן השול כסעיף 'ו' הריבוי על "זרמים פוליטיים קיצוניים" השוללים, כביכול, את "עצם קיומה של המדינה" הוא שקר גס.

● לא זה כלבר שהממשל עומד בשתי רגליו על קיום המדינה בגבולותיה, אלא שעצם ההליכה בבחירות היא הברה במדינה והשתלבות בתהליכי

קדמת — הבומר אברא-עטל, המועמד מס' 3. יתר על כן: התנועה המתקדמת בנצרת קיימת מזה שנתים. היא השתתפה בבחירות העירוניות שזוכתה ברבע מיספר הקולות. היא פועלת מאז בערייה. מעולם לא נעשה ניסיון להוציאה אל מחוץ לחוק — גם לא אחרי שהשייבית השתרל וחקר לפני שנה 30 מחבריה. לא נמצאה כל עילה.

דווקא עבשיו, כאשר אותה התנועה מופיעה, יחד עם תנר

(המשך מעמוד 18)

אבחר, העיר כרצונות, הייתי מוכרח לרוץ לכנסת. אחרת אני לא יודע מה הייתי עושה."

אחרי אתחנתא קצרה באו אנשי שינוי, בראשות המיוזחן הפרופסור יהושע פורת. מה תעשו ואינס תקבלו 120 מנדטים, הוא אלינסו את פורת. הכנסת תהיה נהדרת. פורת רגיש מאוד לצילומים. למורת-דוחו, עטו עליו הצלמים כזה אחר זה.

בחוז הסתדרו משה קצב ורוני מילוא מהליכוד. היו שמעות ששר התיקשורת, מרדכי (מוטקה) ציפורי, הוקפץ למקום ה-20 כרשימה. מילוא התחיק, הוא לא שמע על כך. קצב נכנס לחדר, הציג את עצמו לפני כן ושוחח איתו.

גם הליכוד וגם המערך כיוונו את הופעתם לפני הוועדה לשעת שידור מהדרות מבט. בחרר הוצבו עמודי תאורה לקראת השידור הישיר. אך עיצומי העובדים גרמו לשתי הגדרות לשנות את מועד הגשת רשימות המועמדים שלהם.

בינתיים קיפץ פנימה ח"כ מרדכי כרפורת, המוצב בראש התנועה להתיחדשות, שהיא גוף מוזר ביותר. במקום השני ברשימה הוצב שלמה ירחה, יושבראש ועד עובדי בנק לאומי. צני וילדר, אישי-חסידי ציבור של אישי-הוועד, הוא גם אישי-חסידי הציבור של כרפורת, האם זוהי הסיבה לשידור ביניהם במקום השלישי הוצב הרופא הטיבעוני אברהם אברך, כנציג הטיבעונים והצימחונים, שאחרי קולם מחזר כרפורת, טיבעוני עצמו.

רק אלה יצאו ומיד נכנס תימנהי מעכו, אברהם ארג'ו. היו לו ארבעה מועמדים, 300 חתימות כסך-הכל ואף לא אגורה אחת. כך רחה אותו, ואז שואל אותו ארג'ו: "אתה השופט בך?" כשענה בחיוב, חיך ארג'ו, לחץ את ידו של כרפורת, ואם כן יוצא. בחוז הסכיב שהוא ידע כי לא יקבלו את רשימתו, שלהבת שמה, אך למרות זאת בא, כי רצה לראות מה הלך-הרוח, איך נרשמים ומה קורה. כפעם הבאה, כך הוא מבטיח, הוא יבוא מאורגן יותר.

מעט אחרי השעה 8 נכנסו אנשי הליכוד, ואחריהם שלושה קשישים, נציגי רשימת הגנת הדייר, שהתפלגה מרשימה בעלת שם דומה של חי לטיף מירושלים, שלקחה טיפסי-הרשמה אך לבסוף לא הגישה את מועמדותה לבחירות.

מייד אחרי כן באו נציגי ר"ץ, ואחר הנציגים, מרדכי (מורלה) כראון, מס' 2 ברשימה, וכה בלחיצות-ידי רבות. אחריכך נכנס המערך, וחברי הוועדה נרונים לשמוע את דיברי מגישה-הרשימה, חיים ברלב, שסיפר באריכות מי ומי ברשימה. יש לו כבר 240 מועמדים, מעיר מישוה מחברי הוועדה, עד שברלב מיהר להסכיב שחלק מהמועמדים הם בעלי כמה וכמה כוננות.

המערך יצא ונכנסו אנשי התחיה צומת. סמוך לחצות הגיע מראשון לציון תימני צנום. זהו שלום מנצורה, מהתאחדות התימנים בישראל. חסרו לו 70 שמות בפניקס, שבו חתמו ילדים רבים. כך החזיר לו את כספו, ואו פרץ מנצורה, שהיה מתוח מאוד, כצחוק גדול ומיהר לעזוב את החדר כשהצ'ק בידו.

השעה כבר רכע לפני חצות. מן המעלית נפלטה קבוצת צעירים יהודים. הם הגישו את רשימת התנועה לשילוב של יהדות הודו. בראשם עומד צפניה ברקטר מלוד, חבר מרכז מפ"ם, שפגש מהתנועה אחרי שמפ"ם לא הציבה אות כמקום ריאלי לכנסת. הוא ובני ערות-בני-ישראל, הגיעו למפ"ם כמיקרה. הח"כית לשעבר ממפ"ם, אמה תלמי, טיפלה בהגרת המיסד הישראלי ביהדות-כאות הוקרה הצטרפו כאיש אחד למפ"ם. עתה הם נשבעו ש-20 אלף מבני קהילתם לא יצביעו עבור המערך.

כשבע רקות לפני אחת אחריהצות נעל כך ראת הישיבה. ההתמודדות הרישמית בבחירות לכנסת ה-11 החלה ב-17 בינואר.

● ב-17 בינואר יצאו ציטרין וציילם: ציין צמריר

העולם הוא 2440